

מעשה נורא מהריקנטי אשר המלך גזר עליו להראות לו דוד מלך ישראל.

(ב) המלך מטעריקיא הלך פעם ברחוב בלילה ושמע מהיהודים שחידשו את הלבנה ואמרו כנהוג "דוד מלך ישראל חי וקים". ויאמר המלך רצוני לראות את דוד המלך, וישלח אחר הריקנטי ויאמר לו שרצוני לראות דוד המלך, ואם לא יהרגו וישמידו את כל היהודים ח"ו [חס וחלילה], ויירא הריקנטי מאוד ויצום כמה ימים עד שהודיעו לו מן השמים שילך עירה לזו ושם יודיעו לו מקום המערה. ויאמר הריקנטי שם של קפיצת הארץ ויבוא לזוה, ויבוא לשער העיר ולא נתנו אותו השוערים ליכנס. ויאמר להם כי הוא הריקנטי וסיפר להם המעשה שהיא עת צרה ליהודים

ויפתחו לו השער ויכנס. וימצאהו שם איש יהודי זקן וישיש אשר קצבו לו שנותיו עד עת בוא הריקנטי ללזו. ויאמר הזקן להריקנטי: "אם רצונך לילך למערת דוד המלך תלך למדבר רחוק כמה פרסאות מכאן ותמצא שם המערה, ותלך מקודם לטבול ותאמר שמות הקדושים ואח"כ [ואחר כך] תכנס למערה." ויעש כן. וילך לשם וימצא המערה כאשר אמר הזקן, וירד וטבל ועלה ואמר שמות הקדושים ונכנס למערה וימצא שם חרבו של דהע"ה [דוד המלך עליו השלום] תלוי, וגם כתר מלכות נתון מראשותיו. ויתן לו דוד המלך שני כדים מים, וכד אחד מלח ונגן עדן, ויאמר לו רחוק עלמך מוצי'ם של גיחנם ויחפץ והנה נעשה ונלוצע כשלב ואח"כ רחץ עלמו מוצי'ם של גן עדן והנה נרפא בלרעה. ויאמר לו לך אל המלך ותראה לו סיונים הללו וידע שראית אותי וילך להמלך ויעש הסיונים לפניו ויאמר המלך דוד המלך ויצאו אל דוד המלך, ויאמר דוד המלך להמלך הגזירה. בזכות הריקנטי נושע גם אנו בישועות ונחמות.

המעשה הזאת נכתבה בפנקס בעה"ק בירושלים תוב"ב ואני שמעתי מאיש מדינת מירושלים תוב"ב.

ויתן לו דוד המלך שני כדים מים, כד אחד מגיחנם, וכד אחד מלח ונגן עדן, ויאמר לו: "רחוק עצמך ממים של גיחנם." וירחץ והנה נעשה מצורע כשלג. ואח"כ [ואחר כך] רחץ עצמו ממים של גן עדן והנה נרפא הצרעת. ויאמר לו: "לך אל המלך והראה לו סימנים הללו וידע שראית אותי." וילך להמלך ויעש הסימנים לפניו, ויאמר המלך רצוני שאראה בעצמי את דוד המלך. וילך עם המלך למערה הנ"ל [הנזכרת לעיל] ויבואו אל דוד המלך. ויאמר דוד המלך להמלך: "הנה מצד הדין אתה מתחייב בנפשך, אך אני ארחם עליך ותשוב ותחי." ויחזור המלך לביתו ויבטל את הגזירה.

המעשה הזאת נכתבה בפנקס בעה"ק [בעיר הקודש] בירושלים תוב"ב [תבנה ותכונן במהרה בימינו] ואני שמעתי מאיש מהימן מירושלים תוב"ב. [תבנה ותכונן במהרה בימינו].